

Az 1956-os forradalom főbb eseményei

Szerző dezs

Történelem tétel

Az 1956-os forradalom főbb eseményei

Az 1956. október 6-i Rajk-újratemetés tüntetéssé fajult. Az Írószövetség, a Petőfi Kör és a Szegeden alakult Magyar Egyetemi és Főiskolai Egyesületek Szövetsége (MEFESZ) egyre erősebb ellenzéki politizálást folytatott. Az egyetemisták 16 pontban fogalmazták meg követeléseiket és október 23-ára tüntetést szerveztek a lengyel nép melletti kiállás és saját céljaik alátámasztására (Lengyelországban 50 ezer munkás kenyeret és szabad választást követelve tüntetett, amit a hatalom feloszlattott).

Az október 23-i tüntetés a Kossuth térről áttért a Sztálin-szoborhoz - amit ledöntöttek -, majd a Rádióhoz. Itt nem voltak hajlandók felolvasni a pontokat, ezért a fegyveres felkeléssé fajult tüntetés résztvevő megrohmozták az épületet. Közben Nagy Imrét választotta miniszterelnöknek a pártvezetés. Október 24-én megkezdődött a szovjet beavatkozás, a harcok városszerte folytak. Október 25-én délelőtt a Kossuth téren gyülekező tüntetők közé lőttek a karhatalmi erők. Ugyanezen a napon a Budapestre érkező szovjet vezetés két tagja (Mikojan és Szuszlov) Kádár Jánost ültette a főtitkári székbe. Nagy Imre és Kádár reformokat helyezett kilátásba. Október 26-án eldőrdült a mosonmagyaróvári sortűz, 28-án pedig a párt nemzeti demokratikus mozgalomnak minősítette az eseményeket és a legelemibb követelések

teljesítését
ígérte (ÁVH feloszlata,
szovjet csapatkivonás). Megkezdődött az
ÁVH lefegyverzése.

Október 30-án Nagy Imre bejelentette
a koalíciós kormányzás
visszaállítását, az
egypártrendszer összeomlott. A
felkelők elfoglalták a párt
Köztársaság téri
épületét. Mindszentyt
kiengedték,
győzött a forradalom, úgy tűnt, hogy az
ország függetlensége
helyreállt.
Október 31-én azonban Moszkva a szovjet
beavatkozás mellett döntött.

A forradalom leverése és a korai
Kádár korszak

A repülőtereket szovjet csapatok
vették körül. Kádár
és Münnich Ferenc szovjet
megbízásból ellenkormányt
alakított, megalakult a Magyar Szocialista
Munkáspárt (MSZMP). November 4-én a
szovjet haderő támadást indított
Budapest ellen. Megalakult a Magyar Forradalmi
Munkás-Paraszt Kormány
Kádár vezetésével,
üres ígéreteket hangoztatva. Nagy
Imre a jugoszláv nagykövetségre ment,
nem ismerte el az új kormányt, ezért
Romániába hurcolták.

A magyar társadalom
ellenállására
Kádár és a szovjetek az erőszak
politikájával válaszoltak: az
eseményeket
ellenforradalomnak nyilvánították,
sortüzet zúdítottak a
tüntetőkre
(Salgótarján, Eger),
rögtönítélő
bíráskodást vezettek be, Nagy
Imrét, Maléter
Pált és Gimes Miklóst
halálra ítélték
és 1958. június 16-án
kivégezték.

A megtorlással egy időben a magyar
kommunista vezetés hozzálátott a
pártállami rendszer
helyreállításához,
újjászervezte a téveseket. Az 1960-as
évek elején finomítottak a

diktatúra
módszerein és amnesziát adtak a
politikai elítéltek
többségének. 1968-ban egy
bátortalan reformkísérletbe kezdtek,
de ezt hamar leállították.